

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juni 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsbeh: Marianne Ulrik Mertens
Sagsnr.: 2012-0032-0272
Dok.: 456511

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 396, som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 12. juni 2012.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Merete Milo

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 396 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm.del):

”Ministeren bedes kommentere UUI alm. del bilag 126”

Svar:

Jeg har noteret mig hr. Per Betzonich-Wilkens kommentarer og forudsætter, at han henviser til, at forlængelse af opholdstilladelse til en ægtefællesammenført normalt bl.a. er betinget af, at ansøgeren og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er som udgangspunkt et krav for at få en opholdstilladelse som ægtefællesammenført forlænget, at hverken udlændingen eller den herboende person har modtaget offentlige ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Dette gælder, indtil udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Kravet omfatter dog ikke enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

En ægtefællesammenført udlænding, hvis tidsbegrænsede opholdstilladelse er betinget af selvforsørgelse, og som modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, der ikke er enkeltstående eller kan sidestilles med løn eller pension, kan således få inddraget opholdstilladelsen. Det kan f.eks. være, hvis udlændingen modtager revalideringsydelse, som udbetales efter lov om aktiv socialpolitik.

Ved afgørelsen af, om opholdstilladelsen skal inddrages, ses der på, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende for den pågældende, navnlig pga. længden af udlændingens ophold i Danmark, udlændingens tilknytning til det danske samfund og til herboende personer, alder, helbred m.v. Der henvises til udlændingelovens § 26, stk. 1, jf. § 19, stk. 6.

Der foretages således en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Der kan kun fraviges fra kravet om selvforsørgelse, hvis der er ganske særlige grunde, herunder af hensyn til familiens enhed. Der sigtes herved

navnlig til Danmarks internationale forpligtelser, herunder den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om familiens enhed.

Som eksempler på tilfælde, hvor hensynet til Danmarks internationale forpligtelser kan indebære dispensation fra kravet om selvforsørgelse, kan nævnes:

- Hvis den herboende ægtefælle risikerer forfølgelse i sit hjemland og derfor ikke kan henvises til at udøve familielivet der.
- Hvis den herboende ægtefælle har samvær med et særbarn i Danmark, og samværet har et omfang eller en karakter der gør, at det ikke kan gennemføres under visumophold eller på anden måde, der sikrer den fortsatte respekt for det etablerede og udøvede familieliv.
- Hvis ansøgeren og den herboende ægtefælle har et herboende fællesbarn, som har en sådan alder og har været her i så mange år, at det har opnået selvstændig tilknytning til Danmark.
- Hvis den herboende ægtefælles alvorlige sygdom, alvorlige handicap eller høje alder gør, at det vil være humanitært uforsvarligt at henvise ægtefællerne til at tage ophold i et hjemland, hvor den herboende ægtefælle ikke kan tilbydes de nødvendige behandlings- eller pasningsmuligheder.